Parlamentul European
2014-2019

Document de ședință

B8-0043/2018 }
B8-0044/2018 }
B8-0046/2018 }
B8-0047/2018 }
B8-0048/2018 } RC1

17.1.2018

PROPUNERE COMUNĂ DE REZOLUȚIE

depusă în conformitate cu articolul 135 alineatul (5) și articolul 123 alineatul (4) din Regulamentul de procedură

în locul propunerilor de rezoluție depuse de grupurile:
Verts/ALE (B8-0043/2018)
ECR (B8-0044/2018)
S&D (B8-0046/2018)
ALDE (B8-0047/2018)
PPE (B8-0048/2018)

referitoare la cazurile activiștilor pentru drepturile omului Wu Gan, Xie Yang, Lee Ming-che, Tashi Wangchuk și călugărul tibetan Choekyi
(2018/2514(RSP))

Cristian Dan Preda, Michaela Šojdrová, David McAllister, Sandra Kalniete, Tomáš Zdechovský, Pavel Svoboda, Ivan Štefanec, Elisabetta Gardini, Jaromír Štětina, Krzysztof Hetman, Claude Rolin, Dubravka Šuica, Brian Hayes, Thomas Mann, Laima Liucija Andrikienė, Eduard Kukan, Romana Tomc, Patricija Šulin, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Francis Zammit Dimech, Jarosław Wałęsa, Bogdan Brunon Wenta, Adam Szejnfeld, Roberta Metsola, Milan Zver, Eva Maydell, Csaba Sógor, Ivana Maletić, Giovanni La Via, Tunne Kelam, Joachim Zeller, Deirdre Clune, Lars Adaktusson, Andrey Kovatchev, Marijana Petir, Ramona Nicole Mănescu, Jiří Pospíšil, László Tőkés, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska,

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Stanislav Polčák
în numele Grupului PPE
Elena Valenciano, Soraya Post, Jo Leinen
în numele Grupului S&D
Charles Tannock, Ruža Tomašić, Valdemar Tomaševski, Zdzisław Krasnodębski, Monica Macovei, Anna Elżbieta Fotyga, Jana Žitňanská, Branislav Škripek
în numele Grupului ECR
Beatriz Becerra Basterrechea, Izaskun Bilbao Barandica, Dita Charanzová, Gérard Deprez, Martina Dlabajová, Nathalie Griesbeck, Marian Harkin, Ivan Jakovčić, Petr Ježek, Ilhan Kyuchyuk, Patricia Lalonde, Louis Michel, Javier Nart, Urmas Paet, Jozo Radoš, Marietje Schaake, Jasenko Selimovic, Pavel Telička, Ramon Tremosa i Balcells, Ivo Vajgl, Johannes Cornelis van Baalen, Hilde Vautmans, Cecilia Wikström, Valentinas Mazuronis, Robert Rochefort, Frédérique Ries
în numele Grupului ALDE
Molly Scott Cato, Helga Trüpel, Heidi Hautala, Barbara Lochbihler, Igor Šoltes, Jordi Solé, Davor Škrlec, Bronis Ropė, Michel Reimon
în numele Grupului Verts/ALE
Fabio Massimo Castaldo, Ignazio Corrao, Isabella Adinolfi
în numele Grupului EFDD

Rezoluția Parlamentului European referitoare la cazurile activiștilor pentru drepturile omului Wu Gan, Xie Yang, Lee Ming-che, Tashi Wangchuk și călugărul tibetan Choekyi
(2018/2514(RSP))

Parlamentul European,

– având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la China, în special cele din 13 martie 2014 referitoare la prioritățile UE pentru cea de a 25-a sesiune a Consiliului ONU pentru Drepturile Omului[1], cea din 16 decembrie 2015 referitoare la relațiile dintre UE și China[2], cea din 24 noiembrie 2016 privind cazul lui Gui Minhai, editor deținut în China[3], cea din 15 decembrie 2016 privind cazurile Academiei budiste tibetane Larung Gar și cel al lui Ilham Tohti[4], și cea din 6 iulie 2017 privind cazurile laureatului Premiului Nobel Liu Xiaobo și al lui Lee Ming-che[5],

– având în vedere parteneriatul strategic dintre UE și China, lansat în 2003, precum și Comunicarea comună din 22 iunie 2016 a Comisiei și a Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR) intitulată „Elemente ale unei noi strategii a UE privind China”,

– având în vedere summitul UE-China, desfășurat la Bruxelles în perioada 1-2 iunie 2017,

– având în vedere adoptarea unei noi legi privind securitatea națională de către Comitetul permanent al Congresului național popular chinez la 1 iulie 2015 și publicarea, la 5 mai 2015, a celui de-al doilea proiect al unei noi legi privind administrarea ONG-urilor străine,

– având în vedere articolul 36 din Constituția Republicii Populare Chineze, care garantează tuturor cetățenilor dreptul la libertatea credinței religioase, precum și articolul 4, care consacră drepturile naționalităților minoritare,

– având în vedere dialogul UE-China privind drepturile omului, lansat în 1995, precum și cea de-a 35-a rundă a acestuia organizată la Bruxelles la 22 și 23 iunie 2017,

– având în vedere acordarea Premiul Saharov pentru libertatea de gândire lui Wei Jingsheng și lui Hu Jia în 1996 și, respectiv, 2008,

– având în vedere declarația purtătorului de cuvânt pentru politica externă și de securitate comună/politica europeană de vecinătate și negocierile privind extinderea din cadrul Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE) din 27 decembrie 2017 privind sentințele lui Wu Gan și Xie Yang în China,

– având în vedere Declarația locală din partea Delegației Uniunii Europene cu ocazia Zilei Internaționale a Drepturilor Omului, 8 decembrie 2017,

[1] JO C 378, 9.11.2017, p. 239.
[2] JO C 399, 24.11.2017, p. 92.
[3] Texte adoptate, P8_TA(2016)0444.
[4] Texte adoptate, P8_TA(2016)0505.
[5] Texte adoptate, P8_TA(2017)0308.

– având în vedere Declarația universală a drepturilor omului din 1948,

– având în vedere Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice din 16 decembrie 1966,

– având în vedere articolul 135 alineatul (5) și articolul 123 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,

A. întrucât promovarea și respectarea drepturilor universale ale omului, a democrației și a statului de drept ar trebui să rămână în centrul relației pe termen lung între UE și China, în concordanță cu angajamentul UE de a promova aceste valori în acțiunea sa externă și cu interesul exprimat de China pentru a adera la aceste valori în propria dezvoltare și în cooperarea internațională;

B. întrucât de când președintele Xi Jinping a preluat puterea, situația drepturilor omului în China s-a deteriorat în continuare, guvernul intensificându-și ostilitatea față de opoziția pașnică, libertatea de exprimare și libertatea religioasă, precum și statul de drept; întrucât autoritățile chineze au reținut și pus sub acuzare sute de apărători ai drepturilor omului, avocați și jurnaliști;

C. întrucât, la 26 decembrie 2017, o instanță din Tianjin l-a condamnat pe activistul Wu Gan la opt ani de închisoare în urma unor acuzații de acțiuni subversive împotriva puterii de stat; întrucât Wu Gan a militat în mod regulat cu privire la chestiuni sensibile legate de abuzul de putere al guvernului, atât online, cât și offline; întrucât, potrivit avocatului său, Wu Gan a respins un acord cu autoritățile, care i-ar fi acordat o pedeapsă cu suspendare în cazul în care și-ar fi recunoscut vinovăția;

D. întrucât, chiar în aceeași zi, în Hunan, avocatul specializat în drepturile omului Xie Yang a fost, de asemenea, condamnat, însă a fost scutit de sancțiuni penale după ce, anterior, a pledat vinovat pentru acuzații de subversiune; întrucât Wu Gan a fost arestat cu mai multe luni înainte de represiunea fără precedent asupra avocaților din domeniul drepturilor omului și a apărătorilor drepturilor omului din 2015, care a condus la interogarea sau arestarea a sute de persoane la nivel național, inclusiv Xie Yang, în cursul mai multor săptămâni; întrucât există acuzații potrivit cărora Xie Yang a fost torturat, bătut și amenințat de anchetatori;

E. întrucât, la 28 noiembrie 2017, Curtea intermediară din Yueyang l-a condamnat pe activistul pentru democrație Lee Ming-che la cinci ani de închisoare după ce l-a găsit vinovat de acuzația de „acțiuni subversive împotriva puterii de stat” și i-a retras toate drepturile politice în China timp de doi ani; întrucât este probabil ca mărturia publică a lui Lee Ming-che să fi fost obținută în urma presiunii exercitate de autoritățile chineze; întrucât Lee Ming-che a fost dat dispărut la 19 martie 2017, după ce a trecut din Macao în Zhuhai, în provincia Guangdong din China;

F. întrucât Tashi Wangchuk, proprietar de magazin și susținător al drepturilor lingvistice din Tibet, a fost deținut la 27 ianuarie 2016, după ce a apărut într-un reportaj al New York Times susținând dreptul tibetanilor de a învăța și a studia în limba lor maternă; întrucât, în martie 2016, Tashi Wangchuk a fost acuzat de „incitare la separatism” și poate fi condamnat la până 15 ani de închisoare, deși a declarat în mod explicit pentru presă că nu

a cerut independența Tibetului;

G. întrucât, în 2015, călugărul tibetan Choekyi, de la mănăstirea Phurbu din județul Seda din Sichuan, a fost închis pentru că a sărbătorit ziua de naștere a lui Dalai Lama, liderul spiritual exilat; întrucât, după ce au fost acuzat, Choekyi a fost deținut pentru scurt timp într-o închisoare din județul Kangding din prefectura Ganzi și, în final, a fost trimis la închisoarea Mianyang din Sichuan pentru o sentință de patru ani; întrucât, potrivit surselor media, Choekyi avea probleme cu rinichii, icter și alte probleme de sănătate care s-au înrăutățit din cauza detenției;

H. întrucât avocații din domeniul drepturilor omului au continuat să fie supuși intimidării și să fie deținuți, ca în cazul avocaților proeminenți Li Yuhan, care se află în detenție fără nicio formă de comunicare din noiembrie 2017, și Wang Quanzhang, care a fost arestat în iulie 2015, ținut în detenție fără a i se permite să comunice timp de mai mult de 800 de zile și, conform relatărilor, a fost supus torturii; întrucât apărătorii drepturilor omului care sunt petiționari și care călătoresc în principalele orașe pentru a ridica probleme locale sunt deținuți și încarcerați, ca de exemplu Li Xiaoling, care se află în detenție din iunie 2017, deși continuă să sufere de o formă gravă de glaucom; întrucât apărătorii drepturilor omului care oferă o platformă pentru petiționari și pentru alți apărători ai drepturilor omului, cum ar fi Ding Lingjie, Liu Feiyue și Zhen Jianghua, au fost, de asemenea, arestați;

I. întrucât guvernul chinez a adoptat legi noi, în special Legea privind securitatea statului, Legea privind combaterea terorismului, Legea securității cibernetice, precum și Legea privind administrarea ONG-urilor străine, care consideră că activismul public și critica pașnică la adresa guvernului constituie amenințări la adresa securității de stat, întăresc cenzura, supravegherea și controlul indivizilor și grupurilor sociale și descurajează persoanele care luptă pentru drepturile omului;

J. întrucât, în Cadrul strategic al UE și în Planul de acțiune al UE privind drepturile omului și democrația, Consiliul se angajează că UE va promova democrația, statul de drept și drepturile omului în toate domeniile acțiunii sale externe, fără excepție” și „va pune drepturile omului în centrul relațiilor sale cu toate țările terțe, inclusiv cu partenerii săi strategici”,

1. este în continuare deosebit de preocupat de abordarea guvernului chinez față de apărătorii drepturilor omului, activiști și avocați; reamintește Chinei de responsabilitățile care îi revin ca putere mondială și invită autoritățile de la Beijing să asigure, în orice împrejurare, respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în conformitate cu Declarația Universală a Drepturilor Omului și cu alte instrumente internaționale privind drepturile omului semnate sau ratificate de China; îndeamnă autoritățile de la Beijing, de asemenea, să pună capăt tuturor actelor de hărțuire îndreptate împotriva tuturor apărătorilor drepturilor omului din țară, astfel încât aceștia să fie în măsură să își desfășoare activitatea fără restricții;

2. îndeamnă autoritățile chineze să îi elibereze imediat și necondiționat pe toți apărătorii drepturilor omului, activiștii, avocații, jurnaliștii și petiționarii deținuți pentru activitatea lor în domeniul drepturilor omului și să înceteze reprimarea continuă a acestora, care se realizează sub formă de detenție, hărțuire judiciară și intimidare;

3. solicită guvernului Republicii Populare Chineze să îl elibereze imediat și necondiționat pe Wu Gan, întrucât el a fost încarcerat doar pentru că și-a exercitat în mod pașnic dreptul la libertatea de exprimare și de întrunire și, până la eliberare, să se asigure că are în mod regulat acces nerestricționat la familia sa și la avocații pe care îi alege și că nu este supus torturii sau altor tratamente inumane; solicită o anchetare rapidă, eficientă și imparțială a torturii în China și cere ca cei responsabili să fie aduși în fața justiției;

4. subliniază necesitatea de a ancheta acuzațiile de tortură ale lui Xie Yang;

5. solicită autorităților chineze să îl elibereze imediat și necondiționat pe Lee Ming-che și, până la eliberarea sa, să se asigure că este protejat împotriva torturii sau a altor tratamente inumane și că are acces la familia sa, la avocații pe care îi alege și la îngrijiri medicale adecvate;

6. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la arestarea și detenția continuă a lui Tashi Wangchuk, precum și cu privire la dreptul său limitat la consiliere, la lipsa probelor împotriva sa și la existența unor nereguli în cadrul cercetării penale; solicită eliberarea imediată și necondiționată a lui Tashi Wangchuk;

7. solicită autorităților chineze să îl elibereze imediat și necondiționat pe călugărul tibetan Choekyi; îndeamnă guvernul chinez să permită rudelor și avocaților pe care îi alege să îl viziteze și, în special, să îi ofere îngrijirile medicale adecvate;

8. invită guvernul chinez să își respecte propria Constituție, în special articolul 4, care protejează minoritățile naționale; articolul 35, care protejează libertatea de exprimare, libertatea presei, libertatea de întrunire, de asociere, de procesiune și de demonstrație; articolul 36, care recunoaște dreptul la libertatea credinței religioase; și articolul 41, care garantează dreptul de a critica și de a face sugestii cu privire la orice organ sau funcționar de stat;

9. își reiterează apelul către guvernul Chinei de a colabora cu Sfinția Sa, Dalai Lama și cu reprezentanții săi, și își exprimă sprijinul pentru o soluționare pașnică a problemei Tibetului prin dialog și negocieri, în vederea acordării Tibetului o autonomie reală în cadrul Constituției chineze;

10. condamnă, de asemenea, campaniile împotriva budismului realizate prin intermediul „educației patriotice”, inclusiv măsurile de preluare de către stat a administrării mănăstirilor budiste din Tibet; este îngrijorat de faptul că în China se abuzează de dreptul penal pentru a-i persecuta pe tibetani și pe budiști, activitățile lor religioase fiind asimilate „separatismului”; regretă faptul că mediul în care se practică budismul în Tibet s-a înrăutățit semnificativ după protestele tibetanilor din martie 2008, guvernul chinez adoptând o abordare mai invazivă asupra „educației patriotice”;

11. își exprimă îngrijorarea cu privire la adoptarea pachetului de legi privind securitatea și la impactul acestuia asupra minorităților din China, în special în ceea ce privește Legea privind combaterea terorismului, care ar putea conduce la sancționarea exprimării pașnice a culturii și religiei tibetane, precum și Legea privind administrarea ONG-urilor străine, care plasează grupurile pentru drepturile omului sub controlul strict al guvernului, întrucât aceasta constituie o abordare strict descendentă, în loc să încurajeze parteneriatul între

guvernul local și central și societatea civilă;

12. subliniază că autoritățile chineze trebuie să asigure că toate persoanele deținute fără drept de comunicare sunt imediat puse în contact cu membrii familiei și cu avocații lor, și că condițiile tuturor celor aflați în detenție respectă standardele stabilite în „Ansamblul de principii pentru protejarea tuturor persoanelor supuse unei forme oarecare de detenție sau încarcerare”, adoptat prin Rezoluția 43/173 a Adunării Generale a ONU din 9 decembrie 1988, inclusiv accesul la asistență medicală;

13. este extrem de îngrijorat să afle despre acuzațiile de tortură ale activiștilor pentru drepturile omului; invită guvernul chinez, prin urmare, să respecte pe deplin interdicția absolută și inderogabilă a torturii și a altor tratamente sau pedepse crude, inumane sau degradante, în conformitate cu articolele 2 și 16 din Convenția ONU împotriva torturii și a altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante (UNCAT), care a fost ratificată de China la 4 octombrie 1988;

14. încurajează guvernul chinez ca, la împlinirea a 20 de ani de la semnarea sa, să ratifice Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și să asigure punerea în aplicare deplină a acestuia, inclusiv punând capăt tuturor practicilor abuzive și adaptându-și legislația în funcție de necesități;

15. reamintește că este important ca Uniunea Europeană să ridice problema încălcării drepturilor omului în China, în special cazul minorităților din Tibet și Xinjiang, în toate dialogurile politice și privind drepturile omului cu autoritățile chineze, inclusiv în dialogurile anuale pe tema drepturilor omului, în concordanță cu angajamentul UE de a avea un mesaj solid, clar și unitar în privința acestei țări; regretă, cu toate acestea, lipsa de rezultate concrete în fiecare an a dialogului UE-China privind drepturile omului; reamintește, de asemenea, că, în procesul de reformă aflat în derulare și al implicării sale tot mai mari la nivel mondial, China a aderat la cadrul internațional pentru drepturile omului, semnând numeroase tratate internaționale privind drepturile omului; solicită, prin urmare, continuarea dialogului cu China în vederea onorării acestor angajamente;

16. invită toate statele membre ale UE să adopte o abordare fermă, bazată pe valori față de China și se așteaptă ca acestea să nu ia inițiative unilaterale, nici să nu întreprindă acte care ar putea compromite coerența, eficacitatea și consecvența acțiunilor UE; amintește cu regret faptul că UE nu a reușit să prezinte o declarație cu privire la situația drepturilor omului în China la Consiliul pentru Drepturile Omului al ONU de la Geneva în iunie 2017; salută adoptarea unei declarații la următoarea sesiune plenară, și se așteaptă ca UE să continue să menționeze China ca țară care necesită atenția Consiliului pentru Drepturile Omului în măsura în care refuză să se angajeze în reforme relevante privind drepturile omului; invită, de asemenea, UE și statele sale membre să ridice motive robuste de îngrijorare în cadrul viitoarei evaluări periodice universale pentru China și să garanteze, în special, că societatea civilă chineză poate participa liber la acest proces;

17. invită VP/ÎR și statele membre să adopte concluziile Consiliului Afaceri Externe privind China, care subliniază importanța majoră a drepturilor omului în relația UE-China și oferă o idee clară privind îngrijorarea cu privire la tendințele negative din China în acest domeniu, precum și faptul că se așteaptă ca autoritățile chineze să ia anumite măsuri ca răspuns la acestea; subliniază faptul că aceste concluzii ar avea drept scop să angajeze cele

28 de state membre ale UE și instituțiile UE în vederea unui mesaj comun și a unei abordări comune cu privire la drepturile omului în China;

18. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Vicepreședintei Comisiei/Înaltei Reprezentante a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, precum și guvernului și parlamentului Republicii Populare Chineze.